ماده ۳ آیین نامه:

هرمرد ایرانی از اول ماهی که طی آن ماه به سن هجده سال تمام می رسد تا پایان سن پنجاه سالگی مشمول مقررات خدمت وظیفه عمومی است.

نبصرة:

در مواقع ضرورت و بسیج همگانی ممکن است سن مشمولیت موضوع این ماده تا شصت سالگی نیز افزایش باید.

ماده ۱۱ آیین نامه:

مشمولانی که به سن ۱۸ سال تمام می رسند پس از انتشار آگهی احضار موظفند ظرف شش ماه خود را برای رسیدگی به وضع مشمولیت یا اعزام به خدمت، به مراکزی که از سوی سازمان تعیین می گردد معرفی نمایند.

ماده ۱۲ آیین نامه:

اختصاص مشمولان به نیروهای مسلح در هر دوره اعزام از سوی سازمان و برابر ترتیب تقدم و سهمیه تعیین شده از سوی ستاد کل صورت می گیرد.

ماده ۱۳ آیین نامه:

سپاه موظف است فهرست اسامی مشمولان انتخاب شده از بین بسیجیان دارای برگ آماده به خدمت را که مطابق سهمیه تعیین شده از سوی ستاد کل در هر دوره جذب می شوند به ترتیبی کهسازمان مشخص می نماید حداقل یک ماه قبل از تاریخ اعزام به سازمان اعلام نماید.

ماده ۱۶ آیین نامه:

سـازمان موظف اسـت مشـمولان اختصاص یافته به هر یک از نیروهای مسـلح را به مراکز آموزش تعیین شـده اعزام نماید.

ماده ۱۵ آیین نامه:

مشمولان وظیفه از تاریخی که توسط واحد های وظیفه عمومی برای اعزام به مراکز اموزش پذیرش می شوند به عنوان کارکنان وظیفه یگان تعیین شده محسوب می شوند و تاریخ مذکور به عنوان شروع به خدمت مشمول محاسبه می گردد ضوابط اجرایی این ماده با پیشنهاد سازمان به تصویب ستاد کل خواهد رسید.

ماده ۱٦ آيين نامه:

نیروهای مسلح مجاز نیستند مشمولان را بدون معرفی از سوی سازمان بکارگیری نمایند.

ماده ۱۷ آیین نامه:

وسیله رفت و آمد و پذیرایی یا هزینه آن در هنگام اعزام کارکنان وظیفه به مرخصی استحقاقی (چهار نوبت در سال) باید برابر ضوابطی که سالانه از سوی ستاد کل ابلاغ می گردد توسط نیروهای مسلح تامین شود.

ماده ۲۰ آیین نامه:

نیروهای مسلح موظفند اسامی مشمولان و کارکنان وظیفه ای را که بصورت پایور ثابت یا پیمانی (موضوع مواد ۱۳،۱۶ و ۱۵ قانون)استخدام می شوند،ظرف دو ماه به سازمان اعلام نمایند.

تبصره ۱:

نيروهاي مسلح اسامي مشمولان موضوع اين ماده را كه قبل از اتمام تعهد يا انجام خدمت قانوني براساس مقررات مربوط ، به صورت ارادي يا غير ارادي از خدمت مستعفي ، بازخريد يا بركنار مي شوند ، ظرف ٢ ماه براي رسيدگي به وضع مشموليت به سازمان اعلام نمايند مهلت معرفي مشمولان مذكور به سازمان جهت انجام خدمت دوره ضرورت حداكثر ٦ ماه پس از اعلام نيروهاي مسلح مربوط مي باشد.

تبصره ۲:

تشخیص ارادي یا غیر ارادي بودن اعمالي که منجر به عدم صلاحیت و برکناري کارکنان مي شود از حیث نحوه برخورد قانوني و کارکنان یاد شده ، برعهده نیروهاي مسلح متبوع و مطابق قوانین و مقررات همان نیروي مسلح خواهد بود.

تبصره ۳:

براي كاركنان نيروهاي مسلح موضوع مواد (۱۳ و ۱۶) قانون كه به دلايل مختلف ارادي يا غيرارادي بازخريد مي گردند درصورت انجام خدمت قانوني ، كارت پايان خدمت صادر مي گردد.

ماده ۲۱ آیین نامه:

برای ان دسته از مشمولان و کارکنان وظیفه ای که در اجرای ماده (۱۶) قانون به عنوان پایور اعم از نظامی و کارمند به استخدام نیروهای مسلح در می آیند پس از انجام خدمت مقرر در این ماده کارت پایان خدمت صادر می گردد مدت آموزش افراد یاد شده ، جزو خدمت آنان محسوب می شود.

ماده ۲۲ آیین نامه:

در مواقع ضروری که مدت خدمت دوره ضرورت با کسب اجازه از فرماندهی کل ،به بیشتر از (۲۶) ماه افزایش می یابد ،به میزان دو برابر خدمت اضافی ،از ادوار خدمت مشمولان در دوره های احتیاط و ذخیره کسر می شود.

ماده ۲۳ آس نامه:

مشمولان غایب موضوع بند (۲) ماده (۵۸) قانون که به خدمت اعزام می شوند علاوه بر اعمال شش ماه اضافه خدمت ،در سه ماهه آخر خدمت (قبل از ترخیص) از سوی نیروی به کار گیرنده برای رسیدگی به جرم غیبت به مراجع صالح قضایی معرفی خواهند شد.

ماده ۲۶ آیین نامه:

کارکنان وظیفه چنانچه قبل از اتمام آموزش عمومی (آموزش رزم مقدماتی) مرتکب غیبت غیر موجه یا فرار شوند ، پس از معرفی یا دستگیری ، تجدید دوره آموزش گردیده و مدت آموزش قبلی این افراد جزو خدمت آنان محسوب نمی شود.

ماده ۲۵ آیین نامه:

کارکنان وظیفه ای که پس از پایان آموزش عمومی و یا در حین خدمت مرتکب فرار شوند ،در صورت معرفی یا دستگیری به شرح زیر با آنان رفتار می شود:

الف- چنانچه از مدت فرار آنان کمتر از دو سال سپری شده باشد ،نیاز به تجدید دوره آموزش نبوده و ضمن به کارگیری در یگان قبلی ، به جرم فرار آنان رسیدگی قانونی خواهد شد.ب- چنانچه از مدت فرار آنان بیش از دو سال سپری شده باشد ،مجددا به دوره آموزش عمومی اعزام و همزمان به جرم فرار آنان رسیدگی قانونی خواهد شد، مدت آموزش عمومی قبلی این افراد جزو خدمت آنان محسوب نمی شود.

ماده ۲۲ آیین نامه:

کارکنان وظیفه ای که در مدت آموزش عمومی یا پایان آن یا در حین خدمت مرتکب فرار شوند، پس از معرفی یا دستگیری ، حسب مورد ضمن تحویل به یگان خدمتی یا اعزام به دوره آموزش ،بلافاصله توسط یگان مربوط برای رسیدگی به جرم فرار،به سازمان قضایی نیروهای مسلح معرفی خواهند شد.

آئین نامه اجرائی قانون خدمت وظیفه عمومی ۲۹/۰۷/۱۳٦۳ مجلس شورای اسلامی

ایرانی

فصل ششم –غیبت مشمولان وظیفه عمومی و جرائم و مجازاتها بخش اول- غیبت مشمولان خدمت وظیفه عمومی

ماده ۱۸۸:

مشمولن زیر غایب محسوب میشوند مگر انکه مطابق ضوابطی که به تائید شورای موضوع تبصره ۲ ماده ۲۱ قانون خدمت وظیفه عمومی برسد، عذر غیبت ایشان موجه باشد.
-1مشمولانی که در تاریخ مقرر در حوزه وظیفه عمومی مربوطه جهت اعزام بخدمت حاضر نشوند -2.مشمولانی که به وضع آنها وسیله سازمانهای وظیفه عمومی رسیدگی شده و برگ قانونی معافیت موقت دریافت و پس از انقضای مدت اعتبار آن ظرف یکماه برای تجدید رسیدگی خود را معرفی ننمایند -3.مشمولانی که پس از تعیین محل خدمت و اعزام در پادگان محل

ماده ۱۸۷:

مشمولان غایب که پس از دستگیری یا معرفی خود در حین رسیدگی از لحاظ پزشکی معاف دائم شناخته شوند چنانچه علت معافیت در ایام غیبت بوجود امده باشد جهت رسیدگی به اتهام غیبت به مراجع قضائی معرفی میگردند و چنانچه به تشخیص شورای پزشکی معاینه کنده بعلت معافیت اینگونه مشمولان در تاریخ احضار و طول مدت غیبت نیز وجود داشته از تعقیب کیفری معاف خواهند بود.

ماده ۱۸۸:

به مشمولان غایب که پس از حضور یا دستگیری در معاینه پزشکی معاف موقت تشخیص داده شوند تا تعیین تکلیف قطعی(معافیت دائم پزشکی یا اعزام بخدمت) برگ معافیت موقت داده نخواهد شد.

ماده ۱۸۹:

مشمولان غایبی که به خدمت دوره ضرورت اعزام شدهاند چنانچه در حین خدمت معاف پزشکی دائم تشخیص داده شوند پرونده آنان به حوزه وظیفه عمومی اعزام کننده اعاده تا موضوع غیبت در محکم صالحه قضایی مورد رسیدگی قرار گیرد.

ماده ۱۹۰:

مشمولانی که دارای غیبت بوده و به خدمت اعزام میشوند پس از پایان خدمت کارت پایان خدمت به حوزه وظیفه عمومی اعزام کننده ارسال خواهد شد و حوزه اعزام کننده چگونگی غیبت را به دادسرای محل اعلام و برابر حکم صادره از دادگاه عمل خواهد شد.

ماده ۱۹۱:

مشمولان غایبی که به خدمت دوره ضرورت اعزام میشوند در صورتیکه در حین خدمت دوره ضرورت حسن رفتار و اخلاق از آنان مشاهده شود و یا در عملیات جنگی ابراز شجاعت و فدکاری نمایند مراتب مورد گواهی فرمانده نیرو یا سازمان مربوطه واقع گردد موضوع همراه کارت پایان خدمت دوره ضرورت به حوزه وظیفه اعزام کننده اعلام تا از آن طریق به اداره وظیفه عمومی از اعلام موضوع غیبت به محکم صالح قضایی صرف نظر نموده و کارت پایان خدمت دوره ضرورت از طریق حوزه ذیربط به آنان تحویل گدد.

ماده ۱۹۲:

مراجع انتظامی موظفند مشمولان غایب حوزه استحفاظی را دستگیر نموده و به حوزه وظیفه محل تحویل دهند.

آئین نامه اجرائی قانون خدمت وظیفه عمومی ۲۹/۰۷/۱۳٦۳ مجلس شورای اسلامی

ابران

فصل ششم –غیبت مشمولان وظیفه عمومی و جرائم و مجازاتها

بخش دوم- جرائم و مجازاتها

ماده ۱۹۳:

پرسنلی که در حین اموزش اولیه مرتکب فرار از خدمت شوند ملزم هستند خود را به واحد مربوطه معرفی در صورتیکه دستگیر شوند نیز باید به همان واحد تحویل گردند و چنانچه معرفی آنان به واحدهای مربوط امکانپذیر نباشد باید به حوزه وظیفه عمومی محل دستگیری تحویل تا همانند سایر مشمولین به خدمت اعزام گردند.

ماده ۱۹۶:

حذف شده است.

ماده ۱۹۵:

خدمت قبلی این قبیل مشمولان پس از معرفی یا دستگیری حتی در صورت فرار مکرر جزو خدمت دوره ضرورت محسوب نخواهد شد.

ماده ۱۹۲:

مشمولانی که پس از خاتمه دوره آموزش مرتکب فرار از خدمت شوند در صورتی که مدت فرار از خدمت آنان ۲ماه یا کمتر باشد پس از دستگیری یا معرفی نسبت به تعقیب کیفری آنان برابر مقررات قانون دادرسی و کیفر ارتش اقدام و بقیه خدمت دوره ضرورت را انجام خواهند داد.

ماده ۱۹۷:

چنانچه مدت فرار از خدمت پرسنل وظیفه پس از پایان دوره آموزشی بیش از ۱ ماه باشد مدت خدمت قلی آنان جزء خدمت دوره ضرورت محسوب نگردیده ودر صورت معرفی یا دستگیری توسط دژبان یا ژاندارمری محل به یگان محل خدمت قبلی اعزام وتحویل خواهند شد،تا ضمن انجام خدمت دوره ضرورت نسبت تعقیب کیفری آنان اقدام گردد.

بصره:

چنانچه از تاریخ ترخیص مشمولان موضوع ماده۱۸۲ و یااز تاریخ فرار از خدمت مشمولان ماده بیش از یکسال گذشته باشد در صورت نیاز به تجدید آموزش بنابه تشخیص نیرو یا سازمان مربوطه جهت طی دوره آموزشی از طریق یگان محل خدمت به مرکز آموزشی همان نیرو یا سازمان اعزام خواهند شد.

ماده ۱۹۸:

دستگیری و تعقیب کیفری پرسنل وظیفه فراری حسب مورد به عهده مامورین دژبان و مامورین انتظامی محل خواهد بود.